

прекръстенъ отъ гръцкитѣ учители съ името *Стефанаки Богориди*.

Защо Стойко Борисовъ е преименуванъ?

Хитритѣ гърци казвали, че Стойко и Борисъ сж прости имена, а Стефанаки и Богориди били благородни и голѣмски, каквито били имената на богонадаренитѣ учени *елини* (гърци).

Така Стефанаки Богориди постъпилъ въ висшето гръцко училище въ гр. Букурещъ (Влашко). Съ своитѣ способности той свършилъ отлично гръцкото училище, усвоилъ добре гръцкия езикъ и гръцкитѣ науки, та фанариотитѣ го прибрали при себе си да имъ помага. Единъ гркъъ (фанариотъ), на име Калимаки, билъ изпратенъ отъ султана да управлява Молдова. Калимаки повикалъ Стефанаки и го направилъ свой помощникъ.

Цѣли 7 години (1812—1819) Стефанаки Богориди стоялъ въ Молдова и се прочулъ съ своитѣ дарби и управнически способности. Презъ 1819 г. Стефанаки билъ повиканъ въ Цариградъ. Султанътъ го приелъ много добре и го назначилъ въ Високата Порта за секретаръ и преводачъ. Гърцитѣ го харесали, въвели го въ своето фанариотско общество, погърчили го и го оженили за гъркиня.

Така котленското българче Стойко станалъ почитанъ, ученъ и уменъ „гркъъ“ — фанариотъ. Въ неговата кжща се приказвало само гръцки, турски, френски и влашки.

Презъ 1832 г. султанътъ толкова обикналъ Стефана Богориди, че го назначилъ за управникъ на островъ Самосъ съ титла паша, а чужденцитѣ го наричали „*князь*“ Стефанаки. Стефанъ Богориди не отишелъ да живѣе въ Самосъ, а управлявалъ острова отъ Цариградъ съ довѣрено лице.

Българитѣ въ Цариградъ много се радвали, че Стефанъ Богориди билъ толкова близу до пашитѣ и султана. Тѣ често отивали въ кжщата му да го молятъ за